

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

V. Ejus sententia de his epistolis, suscipiendas venerabiliter, sed canones servandos inviolabiliter.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

data fuisse verba epistolarum illarum Decretalium, & earum auctoritatem usurpata, probant tres ultimi capitularium libri: quos & scriniis Ecclesie Moguntiacensis in unum corpus compegit Benedictus Levita, jussu Autgarij ejus Ecclesie Episcopi, eoque Lothario, Ludovico, & Carolo nobilissimis Regibus filiis Ludovici Pij inscriptis circa annum octingentesimum quinquagesimum. In iis libris passim e Clementis, Anacleti, Pij, Evaristi, Fabiani, & ceterorum Pontificum apocryphis epistolis, quamvis suppresso auctorum nomine, auctoritas petitur. quod usurpatum etiam ab auctoribus Additionum quae libris capitularium adjunctae sunt. Quin & Hincmarus ipse Anacleti, Evaristi, Fabiani, Stephani, Lucij, Alexandri, Pij, Callisti, Iulij, Melchiadis testimoniis aperte usus est in epistolis suis & aliis opusculis.

IV. Non solum autem Isidori collectio Riculfi tempestate emerfit, sed alia etiam collectio, quae sub nomine Capitularum Hadriani Papae per Gallias ab Ingilramno Metensi Episcopo anno DCCCLXXV. divulgata est. Ex his Capitulis quaedam in epistolas Pontificum, qui eas interpolavit, ipsis verbis transcripsit. imò & ipsae Capitularium Additiones, Capitulis Hadriani aliquoties utuntur.

Attamen observandum est, etsi Gallicanae synodi veterum Pontificum nominibus perstrictae, selectis sententiis epistolarum ejusmodi uterentur, collectionem Ingilramni aut Isidori non recepisse in canonum censum, ut testatur Hincmarus Remensis in Opusculo quo Hincmarum Laudunensem refellit, qui ex illis epistolis collectionem privatam ad usum Ecclesiae suae confuevit. De Capitulis enim Hadriani ita censeat: *De sententiis quae dicuntur ex Graecis & Latinis canonibus & Synodis Romanis atque Decretis Praesulum ac Ducum Romanorum collectae ab Hadriano Papa, & ab Engelramno Metensium Episcopo datae, quando pro sui negotij causa agebatur, quam dissonae inter se habeantur, qui legit, satis intelligit, & quam diverse à sacris canonibus, & quam discrepantes in quibusdam ab ecclesiasticis judiciis habeantur.*

V. Quid autem de veterum Pontificum epistolis sentiret, apertissime ostendit eodem loco. Docet enim ex Innocentij, Leonis, & Gelasij receptis decretis, accurate servanda quae canones Conciliorum praescribunt; à quibus tamen discederetur, si varia capita controversis epistolis comprehensa servarentur, quae adversa sunt canonibus: qui posteriores cum sint iis epistolis, illis, utpote prioribus, derogare censendi sunt.

Vnde tandem orationem suam hac definitione concludit, honorem quidem iis epistolis deberi ob dignitatem auctorum quorum nomina praefereunt, sed Concilia servanda, quorum decreta universalis Ecclesia & sedes apostolica custodit: *Tu hac discretionem, inquit, ut praemisi ex verbis Gelasij, suscipe ad instructionem illas epistolas quas beatissimi Papae diversis temporibus ab urbe Roma pro diversorum patrum consolatione decurrunt legendas, Venerabiliter, & serva sacra Concilia, quae sedes apostolica & omnis sequitur Ecclesia, Inviolabiliter.* Vberius quaestionem istam exequitur, cum Laudunensis Hincmari verba refellit: qui prolatis Anacleti, Victoris, Callisti, & Eleutheri testimoniis, his verbis usus erat ad Hincmarum Remensem: *Ecce, Pater, qui canones recipiendi, venerandi, ac observandi habeantur.* Excipit Hincmarus noster: *Si isti sunt canones recipiendi, venerandi, ac observandi, quos commemorasti; qui sunt illi quos & apostolica sedes & omnes Episcopi per universum orbem à primae sedis apostolicae Pontifice usque ad illum qui modo novissime etiam post te est ordinatus Episcopus, imò & omnis catholica Ecclesia, canones appellant? Quisque à Nicano Concilio, quod primum in nostris codicibus quos ab apostolica sede majores nostri acceperunt, sequendos per ordinem, usque ad Africanum Concilium, pro canonibus recipiendis, venerandis, & observandis, retinent; & Innocentius, Zozimus, & ceteri quique observandos canones nominant. Inter quos & istas epistolas apostolicae sedis Pontificum, quas canones appellas, Gelasius, ut supra posui, differentiam facit; & illa Concilia canonum observanda decrevit; has autem epistolas pro consolatione quorundam directas, venerabiliter suscipiendas dicit.* Quod iterum confirmat in epistola quam retulit Flodoardus auctor Historiae Remensis. Ex isto Hincmari loco discimus, apud Episcopos Ecclesiae Gallicanae solum codicem canonum ex collectione Dionysij Exigui, quem superioribus verbis descripsit, circa annum DCCCLXX. auctoritatem obtinuisse, epistolas verò contentas in Collectione Isidori, non repudiatas quidem ab Episcopis, quia de falsitate illarum nondum constabat, sed in auctoritatem canonum non fuisse receptas. Qua in re praedictio Leonis IV. utebantur, qui has epistolas Decretales in canone non recensēbat, ut monui capite superiori §. v.

VI. Contenderat tamen Nicolaus literis ad universos Galliae Episcopos datis anno DCCCLXV. ut Decreta illa reciperentur, & magno conatu Gallicanorum Episcoporum argumenta repulērat. Excipiebant

Capit. l. i. c. 17. & 18. & 19. & 20. & 21.

L. c. c. 17. l. 7. c. 11. & passim lib. 1. c. 1. & 2. & 3. & 4. & 5. & 6. & 7. & 8. & 9. & 10. & 11. & 12. & 13. & 14. & 15. & 16. & 17. & 18. & 19. & 20. & 21.

Hincmarus ep. 8. & ep. ad Isidor. in coll. de div. verbis Lotharij. in Opus. c. 11.

Hincm. in Opusc. cap. 21.

Hincm. in Opusc. cap. 41.

Flodoardus lib. 1. Hist. Rem. cap. 21.

Nicolaus ep. 42.